

106893

England leverte GIFTGASS til Polen!

Det meddeles offisielt:

Allerede under den første halvdel av det polske felttog innløp der fra tyske troppeavdelinger meldinger til forsvarrets overkommando om at polakene anvendte giftgass. Som følge av det uhyrlige i denne forbrytelse mot folkeretten var det uten videre nødvendig å bringe fakta på det rene. Den straks igangsatte undersøkelse blev gjennomført meg særlig omhu og har vedvart i flere uker; med henblikk på de av alle civiliserte stater aksepterte forpliktelser ifølge gasskrigsoverenskomsten av 17. juni 1925, var det av særlig betydning å finne ut, hvem som hadde fremstillet giftgassammunisjonen.

Vi er nu i stand til å gjøre offentligheten bekjent med de fryktelige kjensgjerninger i forbindelse med at giftgass har vært anvendt av de polske tropper. Giftgassen til Polen er faktisk blitt levert av England.

Følgende kjensgjerninger taler for sig selv:

1. Den 8. september 1939 kl. 20 begynte første kompani av bergpionérbataljonen... ved en bro på østsiden av byen Jaslo å rydde bort en barrikade. Herunder opstod der en veldig eksplosjon, hvorved flere pionérer blev drept og såret.

Mens man i begynnelsen utelukkende trodde, at eksplosjonen skrev sig fra en almindelig sprengning, viste det sig den neste dag såvel hos de sårede som også hos et stort antall av andre deltagende pionérer, som ikke var sårede, typiske symptomer på forbrenning, forårsaget av sennepsgass. Av de pionérer, som hadde innåndet gassen, døde to umiddelbart efter innlegningen på lassarettet og to andre efter grufulle lidelser ved forbrenning i åndedrettsorganene.

Hos de soldater, som hadde undgått å bli såret og som ikke hadde noen anelse om at de var kommet i berøring med sennepsgass, og om natten hadde sovet med klærne på, viste det sig den neste dag de bekjente forgiftningssymptomer. Også disse blev så innlagt på lassarettet i Jaslo og må der utstå de bekjente fryktelige lidelser, som forårsages av gassforbrenning. Noen av dem går den kvalfulle død imøte. Så vidt de faktiske forhold.

En militærkommissjons konstatering

2. Den 13. september blev en militærkommissjon under ledelse av en tysk oberst og en sanitetsmajor sendt til gjerningsstedet og til det lassarett, hvor de sårede blev blitt innlagt. Herved blev følgende konstatert:

Allerede da kompaniet var på vei over broen merket man en sennepsgasslukkt. Den sakkyndige professor, dr. Wirt, foretok en nøie undersøkelse av minegropen, og en nærmere kjemisk-analytisk gransking av jordprover. Av disse sakkyndige undersøkelser fremgår tydelig, at det her dreier sig om en sprengning med miner, fylt med sennepsgass.

Under det påfølgende besøk i et feltlassarett i Jaslo blev ti overlevende av de fjorten soldater, som var blitt såret av sennepsgass og hvorav fire i mellemtiden var avgått ved døden, av sanitetsmajoren inngående undersøkt. De fryktelige og typiske sykdomssymptomer av sennepsgass forbrenning blev herunder konstatert i øinene, åndedrettsorganene og på vedkommendes legemer.

Nøitrale iakttagere overbeviser sig

3. Da meldingene om de polske troppers anvendelse av sennepsgass fremkom i den utenlandske presse, bragte Reuter en bekjentgjørelse fra den daværende polske legasjon i London, av følgende innhold:

„Den polske legasjon i London erklærer, at den påstand, som er blitt meddelt gjennom den tyske sendestasjon, om at polske tropper skulde ha anvendt giftgassbomber, savner ethvert grunnlag.“

Vedkommende tyske myndigheter ga da straks efter bekjentgjørelsen av denne polske påstand fra London, endel nøitrale iakttagere leilighet til å overbevise sig om sakens virkelige sammenheng. Derefter reiste endel korrespondenter for utenlandske aviser til Jaslo, nemlig d'herrer Deuel fra „Chicago Daily News“, Shanke fra „Associated Press“ og Lescrenier som representant for „Stockholms Tidningen“ og „Basler Nationalzeitung“. Vi offentliggjør samtidig idag utdrag av disse herrers beretninger om inntrykket som de medbragte fra Jaslo, og i særdeleshet fra de i derværende lassarett liggende soldater, som var alvorlig angrepne av gass. Disse beretninger taler for sig selv.

Beretning fra en schweizisk professor

4. For å gjendrive det engelske løgnministeriums fordreiningbestrebelse og forsøk på å dekke over, har vedkommende tyske myndigheter anmodet den schweiziske professor Rudolf Staehelin fra Basel, å stille en medisinsk diagnose av de alvorlig sårede soldater i Jaslo. Nedenfor offentliggjør vi ordrett den schweiziske professors beretning:

„Den 20. september har jeg i Jaslo undersøkt tyske soldater, og hos ni av dem med sikkerhet konstatert følgene av sennepsgassforgiftning, mens symptomene hos den tiende ikke mere var så utpreget, at man med sikkerhet vilde ha kunnet stille diagnosen.

Hos de ni syke med sikre symptomer var forandringerne i huden så typisk i utseende og i lokalisasjonen, at det uten tvil må dreie sig om forgiftning med en gift av sennepsgassgruppen, som må ha funnet sted noe mer enn en uke siden.

Hos fire av de syke kunde ennu symptomer på lettere betennelse av øinene og luftveiene påvises, og en av de syke hadde ennu bronkitt. Overvekten av hovedsymptomene leder til den formodning, at giften må være den såkalte sennepsgass (Diklor-

diethylsulfid). Det er nu ellers ingen annen likevirkende substans bekjent.

Efter opgivende blev otte av de ni soldater syke, da de for 12 dager siden var beskjeftiget med oprydningen av et spreng hull på en bro, idet en gassbombe var blitt bragt til å eksplodere ved hjelp av fjernantennelse, efter at den første ladning kun hadde en ringe eksplosjon tilfølge. To av soldatene hadde kun ledsaget de forgiftede under transporten. Hos allesammen viste symptomene sig først noen timer efter dette arbeide, og da soldatene ikke hadde noen anelse om at de var forgiftet, blev klæne først senere fjernet fra kroppen. Også disse omstendigheter passer meget godt på en forgiftning med sennepsgass.

Dessuten blev det mig meddelt, at også tre syke skulde være under behandling et annet sted, og at fire var avgått ved døden med lungesyntomer. Også dette passer på forgiftning med sennepsgassstoffet.

Berlin, den 21. september 1939.

(u) Professor R. Staehelin.

Efter denne erklæring fra den schweiziske sakkyndige kan der nu heller ikke herske den ringeste tvil om, at den polske troppeledelse har anvendt giftgass.

5. Straks efter at det var blitt definitivt konstatert, at polakkene anvendte sennepsgassminer, forsøkte vedkommende myndigheter å bringe på det rene hvor gassammunisjonen skrev sig fra.

Disse efterforskninger har, efter besettelsen av landsbyen Oxhöft, i nærheten av den tidligere Gdynia, nu Gotenhafen, ledet til et godt resultat. Den 23. september blev det der på stedet, under de første oprydningsarbeider, i den såkalte hekkeslukt, opdaget et avsidesliggende ammunisjonslager, som var markert med et advarselskilt på polsk, og som bl. a. inneholdt et større lager av gassminer. En undersøkelse som blev anstillet i hærens våpenkontors gassvernslaboratorium bekrefter den formodning, at det også her dreier sig om sennepsgassminer. I hver gassmine blev der konstatert ca. ti kg. sennepsgass.

England identifisert som leverandør

6. Det faktum, at disse miner blev funnet akkurat i nærheten av havnen, foranlediget vedkommende tyske myndigheter straks til å anstille ytterligere efterforskninger efter gassminer i de betydelige ammunisjonslagre, som befant sig på dette sted i den tidligere polske havneby. Som følge av den bekjente leveranse-overenskomst mellem Polen og England, hadde det i de siste måneder før krigen vært losset store mengder av engelsk krigsmateriell. I et arsenal, som befinner sig i nærheten av Gotenhafen, hvor de kort før krigen ankomme ammunisjonsleveringer fra England ennå var opstablet, blev der så blandt dette av England leverte krigsmateriell konstatert flere tusen sennepsgassminer. Efter utsagn fra polsk side, er det blitt bekreftet, at alt det materiell som befant sig i arsenalet, i løpet av de siste uker var blitt losset om natten fra engelske skib i Gdynia og lagret i disse ammunisjonsdepoter. Det er således klart påvist, at disse sennepsgassminer, som av polakkene blev anvendt mot tyske tropper, er av engelsk opprinnelse og blev levert Polen av England.

Vi resumerer:

England har fremstillet den av polakkene anvendte sennepsgass og solgt den til Polen. England og den britiske regjering har dermed mot alle regler gjort sig skyldig i det alvorligste folkerettsbrudd.

Mens den engelske premierminister Chamberlain i de siste uker gjentagne ganger i underhuset like-

overfor verden har prediget en humanisering av krigen, mens den engelske ambassadør Sir Nevile Henderson samtidig med krigserklæringen overleverte utenriksministeren en note, hvorefter England avsverget enhver anvendelse av giftgass, blir det samme land Storbritannien for hele verden avsløret som leverandør nettop av det frykteligste og skjendigste av alle krigsmidler, som det selv foregir å avsky. Hele løgnaktigheten og skinnhelligheten ved den britiske politikk er her atter blitt påvist. Fra det britiske parlaments scene: proklamering av freden, proklamering av skånsomheten mot kvinner og barn og krigsforslens humanisering. Men i virkeligheten: krigsagitasjon med alle midler, hungerblokade mot kvinner og barn, og mot soldatene: giftgass! Vi overlater det til verdens offentlighet å dømme.

Av beretningene fra de nøytrale journalister

Herr Lescrenier beretter bl. a.: „I Jaslo hadde polakkene, til tross for alle gitte forsikringer, for første gang anvendt sennepsgass. Byens kommandant viste oss den ellers ubeskadigede bro med tre spreng hull. Formodentlig på grunn av det dårlige resultat ved første sprengning var denne gassgranat blitt kunstmessig anbragt i et to ganger tre meters stort spreng hull og forsynet med metalltråd, som i den annen ende var festet til en av de derliggende, tome bensintønner. Da de tyske pionérer, uten å ane noe som helst, begynte å rydde bort denne bensintønne, brast tråden og gassgranaten eksploderte. Virkningen var fryktelig. Bortsett fra et dødsoffer under selve eksplosjonen, har 14 tyske soldater lidit alvorlige forbrenninger. Selv vi, som først flere dager efter tildragelsen kom til ulykkesstedet, merket ennå en bitende sennepsgassluk, som minner om den skarpe lukten av hvitløk.

Synet av de gassforgiftede soldater på lassarettet var forferdelig. Fire av dem var avgått ved døden som følge av de fryktelige brannsår. Legen tok oljepakningene av, vi så legemer, hvis hud var nesten fullstendig avbrent, mens andre hadde fått alvorlige indre skader, i særdeleshet lungesår. Det var et syn, som man ikke så lett glemmer. Betegnende var også den ledende leges uttalelse, at endog polske borgere i Jaslo, som intetanende hadde passert omhandlede brostykker, opviste forgiftnings symptomer og måtte innleveres til behandling på lassarettet.

Herr Deuel skriver bl. a. følgende: „Den tragedie, der i Jaslo som ofre hadde krevet menn av et tysk pionérkompani, kan ikke bli gjort godt igjen. Da tyske pionérer begynte å rydde bort barrikader, som av polakkene var blitt reist ved en bro utenfor byen, opstod der en eksplosjon. Minene var imidlertid efter overensstemmende utsagn fra tyske offiserer, leger og overlevende, fylt med den fryktede sennepsgass, som er usynlig og lukter omtrent som hvitløk. Den blir hengende i klærne og eter sig ennå mange timer efterpå gjennom klærne og huden. Fire andre pionérer er siden den tid på en skrekkelig måte avgått ved døden i Jaslo. Deres lungevev var etset vekk. De opviser smertende forbrenninger i øinene og brannsår, som er verst på de omfintligste steder av huden. De ti overlevende ligger hostende på lassarettene og krummer sig av smerter.

Herr Shanke gir følgende skildring: „Jeg har reist gjennom Krakau til Jaslo, dypt inn i polsk Galicien til en ny lidelsens scene. Jeg besøkte et feltlassarett, hvor 10 tyske soldater fra et pionérkompani ligger med alvorlige brannsår og infiserte lunger. Virkningen av sennepsgass, som polakkene hadde efterlatt. Tildragelsen fant sted natten fra 8 til 9 september, da tyske pionérer ryddet bort barrikader omkring et hull i en jernbetongbro over Jasiolkaelven. De fleste av soldatene blev syke først den påfølgende dag, efter at gassen var trengt igjennem deres uniformer. Mer enn en uke senere kunde den typiske hvitløklukt ennå merkes over eksplosjonsstedet.“

W. N. T. 1939